

Dosarul nr. 2ra-1117/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (jud. I. Secrieru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valentina Tihomirova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Tihomirova împotriva Societății pe Acțiuni „Ionel” cu privire la executarea obligațiilor, repararea prejudiciului moral și încasarea sumei

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Valentina Tihomirova și menținută hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 2 aprilie 2018, Valentina Tihomirova a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Ionel” cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost angajată la Fabrica de stat nr. 1, ulterior „Congresul XXIII PCUS”, iar la moment SA „Ionel” perioadă de 46 ani și șapte luni, începând cu anul 1955.

A susținut că, începând cu anul 1961 din salariul lunar erau reținute sume bănești și alocate pentru construcția spațiilor locative, astfel că ei urma să fie repartizat un apartament.

A indica că a fost un lucrător exemplar, care a îndeplinit toate sarcinile înaintate, ceea ce nu s-a luat în calcul și nu i-a fost acordat niciun ajutor, deși, a crescut la casa de copii.

De asemenea, a menționat că a adresat directoarei întreprinderii pârâte o cerere prin care a solicitat o informație despre motivul nerepartizării ei a spațiului locativ, care însă a fost lăsată fără răspuns. Din acest motiv se simte umilită, nefiind

luat în considerație că a activat o perioadă atât de îndelungată la întreprindere, înregistrând succese și fiind veteran al muncii, nu a primit niciun ajutor material din partea societății pârâte.

S-a adresat conducerii întreprinderii de mai multe ori și doar la ultima adresare din 9 ianuarie 2018 a primit un răspuns, pe care îl consideră ilegal, deoarece conține incorectitudini referitor la anul angajării sale, precum și referitor la compensarea investițiilor asupra căruia, deși, nu este de acord, există deja o hotărâre a instanței de judecată în acest sens.

A relatat că din salariu i-a fost reținută suma totală de 571 000 de ruble pentru a beneficia de spațiu locativ, însă nu i-a fost atribuit nicio locuință, la moment, fiind la vârsta înaintată de 80 de ani, este pusă în situația de a locui la fiica sa, căreia îi creează incomodități.

În răspunsul dat de întreprindere se face referire la perioada în care a fost angajată, pe când în cererea sa a fost solicitată informația despre asigurarea cu spațiu locativ.

Mai mult ca atât, în răspuns se menționează că societatea nu are datorii față de dânsa, fapt cu care nu este de acord.

A indicat că societatea pârâtă a dat răspuns și la solicitarea înaintată de către Adunarea Veteranilor, în care, la fel, operează cu niște date incorecte privind angajarea sa la fabrică, totodată invocând că începând cu anul 1991 fabrica nu mai alocă bani pentru construcția spațiilor locative. Reieșind din răspunsul dat nu este clar unde sunt banii încasați până la acest an.

În atare condiții, neonorându-și obligațiile de acordare a unui spațiu locativ, societatea pârâtă urma să-i restituie suma încasată.

A remarcat că, prin acțiunile societății pârâte, i-a fost aduse daune morale, care le consideră că urmează a fi reparate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 512, 413, 514, 1422 Cod civil, art. 5, 85 alin. (2) și (4), 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea SA „Ionel” de a-și onora obligațiile de asigurarea ei cu spațiu locativ, încasarea de la societatea pârâtă a sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Ulterior, în cadrul examinării cauzei, Valentina Tihomirova a solicitat suplimentar și restituirea de către pârâtă a sumei reținute pentru asigurarea cu spațiu locativ și costul acțiunilor sale.

Prin hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Ciocana, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Valentina Tihomirova și menținută hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au conchis că Valentina Tihomirova nu și-a probat pretențiile și nu a dovedit circumstanțele pe care le invocă drept temei al cerințelor sale, constatând că nu există nicio obligație a SA „Ionel” să o asigure pe Valentina Tihomirova cu spațiu locativ. Totodată, au stabilit că o parte

din datoria pretinsă a fost obiectul unui alt litigiu între același părți, confirmat prin decizia din 23 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău.

La 22 februarie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Valentina Tihomirova a declarat recurs împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a admite integral acțiunea.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat o apreciere arbitrară probelor, ce a determinat o soluționare greșită a cauzei.

Astfel, instanța de fond în mod neîntemeiat a reținut că la examinarea litigiului nu a fost demonstrată temeinicia pretențiilor din acțiune privind asigurarea cu spațiu locativ și că nu au fost prezentate probe din care să rezulte obligația pecuniară din partea pârâtei.

A susținut recurenta că a prezentat probele de care dispune, și anume răspunsul directorului fabricii, din care rezultă că începând cu anul 1991 nu se mai alocă bani pentru construcția spațiilor locative, iar în cadrul examinării cauzei SA „Ionel” nu a putut explica despre banii alocați la care s-a făcut referire în răspuns.

Totodată, în mod neîntemeiat a fost dată o apreciere că anumite obligații pecuniare din partea SA „Ionel” nu au fost stabilite, din care motiv a fost respinsă și pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

Prin urmare, a considerat recurenta că au fost incorect apreciate de instanța de apel argumentele invocate în cererea de apel, fiind dată o concluzie greșită asupra probelor din dosar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că Valentina Tihomirova a primit copia deciziei recurate la 14 februarie 2019, fapt confirmat prin recipisa semnată la 14 februarie 2019. (f. d. 106).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 februarie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Valentina Tihomirova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Tihomirova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Valentina Tihomirova urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valentina Tihomirova împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari